Digitized by the Internet Archive
in 2010 with funding from
Boston Public Library

http://www.archive.org/details/diraeinparricida00bour

DIRÆ IN PARRICIDAM.

AD

ILLVSTRISSIMVM Cardinalem D. D. du PERRON, Archiepiſcopum Senonenſem, & magnum Franciæ Eleemoſynarium.

PARISIIS,
Apud IOANNEM LIBERT, via D. Ioan. Lateranenſis, prope Collegium Cameracenſe.

M. DC. X.

Acc 84-546 (12)

ILLVSTRISSIMO

CARDINALI D. D. DV PERRON Senonum Archiepiſcopo, magno Franciæ Eleemoſynario &c.

S.

QVOD tibi offero poëmatium, (Cardinalis illuſtriſſime) non ingenij ſed doloris opus eſt. ingenium quidem aliâs ſemper exiguum, nũc prorſus calamitate publica concidit, dolor verò mihi ſilentio magis quàm verbis promitur. Verùm quia ille nonnihil lacrymis & ſuſpirijs egeri poteſt, vbi emerſus à ſtupore horrendi facinoris animus meus pau-

Iulum ſe collegit, in has voces prorupi, quas abs te audiri, tanquam meæ pietatis erga patriã & eius optimum parentem execrabili ſcelere ſublatum, teſtes atq; indices magnopere cupio. Et quidem de meo ſenſu coniecturam tui facio (patere hoc dici humaniſſime Princeps) cuius animi habitum, in tam miſerabili & æternum lugenda maximi Regis morte, ſi quis pictor penicillo aſſequi volet, neceſſe eſt rurſus Agamemnonẽ Aulide velatũ inter mœrentes proceres effingat. Henricus enim quartus orbi, tu illi atque adeo omni Europæ ob excellentem virtutem doctrinámque incomparabilem miraculo fuiſti, vt conſentaneum ſit, te laudatiſſimi atque acutiſſimi Principis, quem laudatorem & admiratorem habere merueris, crudeli interitu ſupra cæteros dolere. Tibi igitur lugenti, è longinquo (ſi fas eſt) flebiliter

accinō, tibi literarum & Academiæ parenti literator vnus è multis quicquid id eſt demiſsè dico conſecróque, quod ne Celſitudo tua reijciat, néve hac parte aliquantò triſtiorem me dimittat, ab ea ſupplex etiam atque etiã contendo. Cùm enim hoc tempore Academici homines non vnis malis conflictentur, de his publicis, nulla profecto dies mihi vnquam lugubria detraxerit, priuatis, ne aut ego aut quiſquam alius prematur diutius, potes efficere. Vale Lutetiæ 7. Calend. Quintil.

Tibi addictiſsimus atque
humillimus cliens

N. BORBONIVS.

DIRÆ IN PARRICIDAM.

PRô ſuperi! (quid enim ſolennia verba profabor?)
Biſne prophanatas infando crimine terras
Adſpicitis? reſidéſne, procul mortalia certi
Linquere, damnatum furijs permittitis orbem?
Heu generis lucíſq; pudet! Titanes Auerno
Proſiliunt, mentiti habitus, & nomen, & ora
Gallorum: iam queis terrarum ſola carebas
Gallia, monſtra paris, quæ diro cóminus auſu
Tentauêre Deum ſuperis detrudere regnis:
Atque vbi nulla datur cœlum violare poteſtas
Mox veri ſimulacra Dei, præſentia nobis
Numina, (prô nullis abolenda infamia ſeclis!)
Confodêre duos repetito vulnere Reges.
Fœlix maiorum quæ talia neſcijt ætas!
Heu vita infœlix tanto ſeruata dolori!
Sed prius admiſſum bis denis dedecus annis
Fors iam longa dies obliuiáque alta tegebant,
Ipſa videbantur ciuilia bella, cruentum
Abſoluiſſe nefas, quod nec regnata tuliſſet
Sarmatia, aut rapidi vicinia durior Iſtri.
Ecce Megæra nouo portentum enixa furore
Bacchatur, nitidúmque immani funere ſolem

Inceſtat, Maias dum craſtinus iret in Idus.
Dum delubra deûm, dum feſtam frondibus vrbem
Ornamus miſeri quibus hæc lux vltima fulſit:
Túque adeò auratos dum Rex præteruehis arcus
Multa legens oculis, titulóſq; & nomen amatæ
Coniugis, & varios quibus hāc gratamur honores
Heu expectatos inter moriture triumphos!
Audiet attonitis hæc gentibus vltima tellus
Quáq; ſuper rubris currum conſcendit arenis
Et Tarteſsiaco quâ mergitur æquore Titan
Crudeles ſuperi, crudeliáq; aſtra ferentur.
Ergóne ſic placitum eſt, indigna perdere morte
Magnanimum regem, per quem ſe gloria Franci
Nominis æquarat cœlo? qui fortibus armis
Conſiliiſq; potens latè tremefecerat omnem
Europam, populóſq; in longa pace regebat?
Oris ſanctus honos, Maieſtas comis, & ipſô
Cæſarea maior reſidens clementia vultu,
Nil mouêre trucis immania pectora monſtri?
Nilne hominū conſenſus? & iſta ab clade furentis
Plebis amor? toto certantiáq; æthere vota?
Illáque ſeruati fœlix concordia regni?
Ergo triumphata victor deſpexerit Alpe
Italiam, ruptámq; fidem fœliciter vltus
Allobrogis, captas Mauorte receperit vrbes?
Hibernáſque niues, rigidiq; incommoda cœli
Et ſæuos toties latrantis ſideris æſtus
Pertulerit? toties acie congreſſus, Iberos

Et coniuratas inuicto robore turmas
Proſtrarit? deuicta manu tot bella, tot vrbes,
Et concuſſa imis radicibus alta Pirene,
Hæcne exhauſta ideò duri diſcrimina fati,
Vt pace in media, medijs penetralibus vrbis,
Ante ſuos ciues, mœſtiq; ante ora Senatus
Altera Tartareis caderet ceu victima cultris?
Eheu quam tenui pereunt ingentia cauſa!
Inuidit cœlum tanti ſolatia luctus,
Ne ſcelere illuſtri, neu cladem authore leuares
Gallia, non torui cecidit Rex militis enſe
Nobiliúmve manu, (quis enim dilectior vnquam
Rex vtriſque fuit?) Stygijs ſed miſſa cauernis
Bellua, ſemirutæ ſub mœnibus Engoliſmæ
Prorepſit ſerpens, humanóſq; induit artus
Verteret vt lætam nec opino turbine pacem.
Incubus huic monſtro genitor, qui forte calenti
Inſiliens matri, tortis adſibilat hydris,
Fœdáq; vipereo diſtendit viſcera partu:
Non fundata domus, non integra ſtirpis honeſtæ
Fama, ſed æterno damnati horrore penates
Excipiunt: tetra illuuies, & turpis egeſtas
Obſedêre fores, tum nullus criminis inſons
Nominis infandi, cunctos ſed pœna nocentes
Inuaſit ſcelerum, genus execrabile terris.
Hi crucibus, liquêre rotis pendentibus illi
Immundas animas, patrijs auus exulat oris,
Prædatur frater, miſcent aconîta ſorores.

At monſtrum ficti latitans ſub nomine patris
Graſſatur, ſed enim gentilia crimina longè
Exuperat, quoniam materno illuſit Alaſtor
Infernus thalamo, virôſáq; ſemina fudit.
Iam ſcelerum gradibus ſurgit, cœlóq; minatur
Auſurum facinus, quod ſæcula nulla priorum
Audierint, omníſq; ſequens exhorreat ætas,
Hæc etiam ſecum. Communibus hactenus orſus
Flagitijs, ſteriles tranſmiſi inglorius annos,
Oppreſsi inſontes teſtis mercede redemptus,
Euertíq; bonis miſeros, dextrámq; locaui
Cædibus impuram, caſtum penetrale cruentus
Intraui, ſanctæ ſimulans me addicere ſectæ,
Et latui Themidem: nimis hæc ſunt ludicra noſtræ
Naturæ documenta: parum eſt delinquere nota
Crimina, priuatíſq; animum ſatiare ruinis,
Accingor maiora: aut quid me matre cadentem
Tiſiphone fouit? cur primo deſtinor ortu
Exitio patriæ, ſi nóndum publica pecco?
Aurea pax mundo regnat, mens omnibus vna
Incolumi Rege, atque omnis vicinus adôrat
Lilia, diuerſis latè radiantia terris.
Reginæ populus ſpectandas ducere pompas
Iam parat, & ſacrum Diademate cingere crinem:
Illa ſerenata, poſt hæc ſolennia, fronte,
Ibit inaurato, plaudentibus vndique, curru,
Læta tribus natis, quos olim nobilis optat
Parthenope, atque breui Trinacria gurgite rupta,

Et qui fluminibus centum comitatus in æquor
Labitur Eridanus, necnon exterritus horret
Bætis, oliuifera redimitus tempora fronde.
Non adeò toleranda quies: me proſpera terrent
Inuiſæ patriæ: Ditem, viſendáq; cæci
Teſtor ſtagna Erebi, ſaxo mox irrita cæſo
Gaudia Rege cadant, & militet Orcus Iberis.
Dixit, & inſolito furiarum incanduit æſtu
Et rata crudeles iuſſerunt omnia Parcæ.
Tempore iam ex illo præceps, noctéſq; diéſq;
Irrequietus agit, facinúſq; in pectore verſat,
Itque reditq; viam toties, non impete raptus
Aligero, ſed vti coluber tumefacta veneno
Colla minax, torquénſq; immenſa volumine terga
Se mouet, & tactas ſpumis rorantibus herbas
Inficit, haud aliter dirus ſerpebat ad vrbem
Mendicus, lento ſinuans per deuia paſſu.
Quócunq; informes ſtabulatum poneret artus
Protinus incubuit terror, ſonuêre flagellis
Nocturnæ facies, atque hoſpita territa monſtris
Exiluit, ſenſitque afflatos Dite penates.
Sæpe nouo turpis iactauit ponte rogator
Ille manum, & laceris errans per compita pannis
Squallidus inſidias atque auſa immania texit.
Et Luparam, toto cuſtodes limine fallens
Sæpius intrauit, iam tum, niſi læua fuiſſet
Mens, male perdendus letho: nam lumina mõſtri
Sanguineis rubuêre notis, & ſigna dedêre

Concepti ſceleris, quo Gallia concidit ingens.
I ſuperum labes, i Franci nominis horror
Egredere, infernis iterum te redde tenebris:
Sed prius æternis, plectant humana nocentem
Supplicia, & tanti ſolatia parua doloris
Da iuſtas plebi ſcelerato ſanguine pœnas.
Hæc manus infando ſtrauit quæ vulnere Regem
Per pice torrentes & nigro ſulphure flammas
Tota fluat, ſtrictiſque ardenti forcipe coxis
Innatet affuſi mox vrens copia plumbi.
Inde pedes, fractóſq; humeros, auulſáq; membris
Membra ſuis, actæ magno clamore quadrigæ
In diuerſa trahant, & longum ſpiritus intra
Æſtuet impurus, luctetúrq; ire ſub vmbras
Corporis abrupta compage, ſuóque ſuperſit
Bellua ſemianimis letho, laſſóſque morêtur
Carnifices, inter tumidæ conuitia turbæ.
Vulgus relliquias atque oſſa cruenta per vrbem
Infenſum rapiat, nec deſit gente peruſta
Æthiopum Maurus, noſtro nutritus in axe,
Correptos monſtri qui mandat dentibus artus
Et ſaturet iuſtum patriâ feritate dolorem.
Tum circumuolitet nigris infamia pennis
Deuotas Ditis ædes, quæ tale dederunt
Prodigium terris, cunctóſq; â ſtirpe nepotes:
Deleat atque vltrix totum ſententia nomen.

FINIS.